

Inserati se sprejemajo in velja trisopna pet-črta: 8 kr. če se tiska enkrat, 12 kr. če se tiska dvakrat, 15 če se tiska trikrat.

Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopis

se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Naročnino prejema opravništvu (administraciji) in ekspedicijska na mestnem trgu h. št. 9, II. nadstropje.

Vredništvo je na mestnem trgu h. št. 9, v II. nadstropji.

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto . . .	15 gl. — kr.
Za pol leta . . .	8 " — "
Za četrt leta . . .	4 " — "
Za en mesec . . .	1 " 40 "

V administraciji velja:

Za celo leto . . .	13 gl. — kr.
Za pol leta . . .	6 " 50 "
Za četrt leta . . .	3 " 30 "
Za en mesec . . .	1 " 10 "

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. več na leto.

Izhaja vsak dan, izvenšir delje in praznike, ob 1/26 popolno.

Shod českých učiteljev.

Shodi in zborovanja učiteljev se nam sploh zdijo imenitni in zanimivi; ker nikjer ni tako očitno, kakor pri takih zborih, česa se smemo nadejati od ljudstva sploh in pričakovati od šole posebno. Kakoršnji so učitelji, taka je mladina, tako je tudi ljudstvo. „Dobro drevo dober sad rodi, slabo drevo pa slab sad rodi.“ Tako je vselej bilo, tako bode vselej ostalo. Zatorej mislimo, da je prav, da se po učiteljskih zborih po raznih deželah oziramo, ker od teh se zamoremo tudi za-se marsikaj učiti. Začnimo s shodom českých učiteljev.

6. t. meseca se je zbralo nad 1200 učiteljev Češkega, Marskega in Šlezkega v Brnu, v poslopji slovanske „Besede“. Pri shodu je bil c. k. namestnik grof Schönborn, škof Bauer in deželna nadzornika Prausek in Novak, potem več deželnih poslancev in korarjev, profesorjev in družega odličnega občinstva. Prvomestnik krajnega odseka, ravnatelj učiteljskega g. Schulz, je pričel sejo z besedami: „Hvaljen bodi Jezus Kristus.“ Predsedoval je potem prvomestnik osrednjega društva učiteljev na Marskem g. Slaměnik, ki je pozdravil najprej c. k. namestnika. Gospod namestnik se je zahvalil za povabilo, ter voščil, da bi bili sklepi koristni domovini in narodu. Potem predstavi predsednik preč. škofa dr. Bauerja, ki se je tudi zahvalil za povabilo, in rekel, da pride z veseljem med učitelje. Učiteljskega in duhovskega stanu ne gre ločiti. On ni prijatelj ljudstvu in deželi tam, kjer sta ta dva stanova, ki sta toliko važna za izobraženje ljudstva, med sabo ločena. Prvomestnik kluba poslancev, dr. Šrom je poslal dopis, kjer se je izgovarjal, zakaj da ne pride k zborovanju, ter zahvaljeval v svo-

jem in v imenu poslancev za povabilo. Ta dopis je bil sprejet z živim odobravanjem. Potem pozdravlja predsednik zbrane učitelje in učiteljice, vzlasti drage goste iz Češkega, katerih je prišlo obilo število.

Ko je potem povdarjal važnost obravnavanih predmetov: „kako se ima ljudstvo vzgojevati, da ne pade zopet, ker je kakor po čudežu od „smrti vstalo“, zaklical je trikrat „slava“ presvitlemu cesarju, ki je dal narodu českých šol in šolstvo preosnoval, zbor zapoje stojé cesarsko pesem. — Pride pa najprej v posvetovanje in sklepanje naslednja resolucija:

1. Kar se tiče ljudske vzgoje, naj se podučuje česka mladina v českých šolah le v maternem jeziku in postavno naj se ukaže, da se ne sprejme v šolo kak otrok, ako ne ume podučnega jezika; česka mladež naj se tako podučuje, da bode poznala svoj narod, ga ljubila in spolnovala dolžnost do njega, v českí mladini naj se izbudé tiste kreposti, po kterih se je českí narod odlikoval ob času svoje slave, namreč v ljubezni do Boga, do resnice, svobode, vednosti in umetnosti, do koristne delavnosti, poštenosti, požrtvovalnosti, hrabrosti in vztrajnosti. 2. Kulturni nalog českých učiteljev je, da skrbé za ljudsko odgojo in zbudé v ljudstvu ponos, sposobnost in narodno zavednost. 3. Učitelji naj se vzgojajo na narodni in etični podlagi po potrebi časa. 4. Ženska mladina naj se vzgoja na verski in narodni podlagi v nravnosti in v ljubezni do domače hiše. 5. Resolucija želi, da bi se ljudska in srednja šola med seboj vjemali in vzajemno postopali. 6. Kar se tiče znanja nemškega jezika, povdarja se, da se česko ljudstvo nauči nemškega jezika vsaki čas in

povsod, kjer je tega treba, v ljudski šoli naj se nikar čas ne trati s priučanjem nemškega jezika, a na srednjih šolah naj imajo učenci dovolj priložnosti naučiti se nemškega jezika. 7. Potreba je, da je časopisje sploh, a posebej strokovno časopisje v prijaznih odnošajih z učiteljstvom, da se podpira in pospešuje narodna zavest. Resolucija zahteva poslednjič, da se vravnajo učiteljske plače, da se učiteljske službe umeščajo po pravici, kakor je dostojno učiteljskemu stanu, naj se gleda pri tem na delovanje v šoli, na šolska leta, na sposobnost in na zasluge v kraji.

O prvem odstavku resolucije je govoril g. Jožef Lakal iz Prage. Posebno je naglaševal, da je prvi in neizogibljivi pogoj narodni vzgoji, delati na to, da se v mladeži budi ljubezen do naroda in do domovine, in da vse prebivalstvo prevzame misel, da so vsi skupaj še le narodna celota. Učiteljstvo naj vpljiva na mladež, da jo vzgoji v prave rodoljube in v trdne značaje. Prvi odstavek resolucije je bil sprejet. — Potem je pretresoval ravnatelj g. Mašek iz Šmihove dolžnost učitelja, da s časom napreduje, in da ima v srei ljubezen do otrok in do domovine. Ako nima te ljubezni, tudi otrokom ne more dati prave omike in resnične ljubezni do domovine. Potem govori ravnatelj Em. Schulz o vzgoji učiteljev, ki imajo izobraževati mladino. Vzgoja, pravi, mora biti v narodnem smislu. Ni slabejega, ako je učitelj renegat.

Dalje je govoril ravnatelj ženskega učiteljskega v Brnu, g. Karol Schmidke o izgoji ženske mladine. — Profesor Bily je primerjal ljudsko in srednjo šolo. Potem je v daljšem govoru dokazoval župnik Kosmák, da v ljudski šoli ne gre nemški podučevati. Prav ži-

Listek.

Oče, sin in vnuk.

Nekaj priprostih misel o sedanjih časih.

(Konec.)

Četrta podlaga družinskega življenja je: posestvo, lastnina.

Sicer se že iz tega, kar smo rekli od veljave, lahko sklepa, kako si vsakteri razlaga posestvo. Vendar mislim, da ne bo odveč, ako tudi k tej točki dostavimo nekoliko besedi.

Kršanstvo se strogo drži pravila: „Suum cuique“ (vsakemu svoje). Kršanstvo tudi za las ne odjenja od zapovedi Božje: Ne kradi, in strogo zahteva: dajte vsakemu svoje! „Čast, komur čast, davek, komur davek. Saj pa tudi ne more drugače biti. Prašam le: ko bi človek o tem, kar si je pridobil, ne mogel reči z dobro vestjo, to je moje; ako bi moral vsak košček kruha le v strahu jesti, ter se dobro varovati, da ne bi prišel močnejši od njega in mu ga ne iztrgal izpred ust: ali bi ne nastala

prej ali potlej vojska vseh zoper vse? Ali bi se ljudje ne klali in ne morili nečloveško med seboj? Človek bi se moral le s pametjo skregati, če bi ne spregledal, kam pripelje človeštvo nauk, ki vničuje razloček med: tvojim in mojim.

In vendar, kdo bi mislil, ravno pri onih, ki se ponašajo s prosveto, napredkom in prostostjo, ravno pri njih se poizgublja bistveni razloček med tvoj in moj. Liberalcu je država izvir vsega prava. — toraj tudi lastninskega. Po tem takem nobeden ne more reči: to je moje, ker država lahko reče: To je moje, in tej izjavi bi se moral človek podvreči brez ugovora. Ta nauk pa, praktično vpeljan, kam mora pripeljati? Zgodovina katoliške Cerkve sploh, posameznih samostanov, preganjanje jezuitov, vgrabljenje posestev „mrtve roke“ — to vse nam jasno priča, kaj je posledica takega načela. Država, ki vse požré in to pod pokroviteljstvom postave. — Pa tudi v tej stroki moramo liberalizmu očitati polovičarstvo. Zakaj? Zato, ker on državi dovoljuje, ali prav za prav

zahteva, da ona vgrablja le cerkvena posestva; jadikuje pa in se jezi, ko bi hotela država svojo roko stegniti tudi po njegovih polnih žepih.

Strogo dosleden pa je v tem zopet socializem. On hoče vse nazore izvršiti strogo do zadnje posledice. Enakost in bratimstvo, to je glasilka naša in vaša, tako kličejo socialisti liberalcem, toda mi tega še ne opazujemo v dejanskem življenju. Vi ste sicer pograbili cerkvena posestva — ter jih za-se ohranili, toda ta so premajhna. Mi hočemo imeti tudi vaše denarje, vaša posestva, vaše palače in zahtevamo enakost vseh, tako da ni več razločka med revežem in bogatinom. Mi ne poznamo lastnega posestva — ampak le skupno premoženje. V dokaz tega bodi le izjava socialističnega lista „Egalité“. Ta list je pisal že pred 14 leti: „Kapitalisti se tresejo in strašno jadikujejo. Vzlic tej strašni moči, ki se snuje pred njihovim nosom in njihovo brado, in ki jih mora enkrat požreti, že ne vedó več, kteremu svetniku bi se priporočevali. Oni vi-

vahna debata se je vnela o drugem odstavku točke 6. — Konečno so se v tem zedinili, da naj se odstavek, ki govori o podučevanju nemškega jezika na srednjih šolah, izpusti. (Povdarjali so namreč nekteri, da ni treba prositi za to, kar že imamo, namreč nemško podučevanje v srednjih šolah.) K sklepu je še govoril g. Khka o vplivu javnih listov na narodno vzgojo in sprejeli so resolucijo z dotično spremembo. Debata je trajala po kratkem prenehanji celih 8 ur.

Politični pregled.

V Ljubljani, 13. avgusta.

Avstrijske dežele.

Na Dunaji je bil v petek večer proti 8. uri javni nemir, razsajaleci so se vže dva dni pripravljali, a pripravljena je bila tudi policija. — Delavci iz tovarn so se zbirali okoli cerkve obljube in pričakovali drug družega. Ko je množica narastla do kakih 1000 oseb, začela se je pomikati proti „Schottenring“, kjer jim nasproti pride še druga tolpa. Oboji gredo skupaj klicaje: Hoch in nieder (komu?). A pripravljena je bila policija peš in na konji, razsajalce so podili in razkropili po ulicah, mnogo je bilo ranjenih. Pokaže se tudi bataljon vojakov 31. pešpolka in eskadron konjice, ki so zasedli Schottenring in bližnje ulice. Prijeli so vsega skupaj 42 oseb, 14 med temi je bilo ranjenih; stražnikov je bilo ranjenih 6, izmed teh je jednemu delavcev nekdo dleto v hrbet zasadil. Stražniki so bili do 10. ure ponoči na ulicah, a dve kompaniji vojakov in stražnikov je bilo vso noč pripravljenih na policiji. — Po številu ranjenih redarjev soditi, so razsajaleci togotni napadali stražnike, da ti niso radi držali, je lahko verjeti, koliko zaznamovanih delavcev je pa ubežalo, nihče ni izštevilil. — Tudi v soboto zvečer so se ljudje zbirali okoli „Schottenringa“. Redarstvo je vendar ubranilo, da ni bilo večih škandalov, zopet je bilo nekaj razsajalcev zaprtih. Nekemu kovaču, Jožefu Gluk, so vzeli pilo na dve strani nabrušeno, ki se je hvalil proti redarstvom, da ima orožje pri sebi. Ali smo na vulkanu, da sedaj tu, sedaj tam plamen švigne?

Grof Potocki, cesarski namestnik galiski, vendar le pojde. Mislili so, da se bode ozdravil, a bolezen ne odjenja. Njegov naslednik je g. **Zaleski**, ki ga je dosihmal nadomestoval. V znamenje posebne cesarske milosti in naklonjenosti je prejel grof Potocki veliki križ Štefanovega reda. Zopet se umakne iz bojišča eden najboljših bojevalecev, ki je

stal zmirom v prednji vrsti. Obžalovati je, da ne more služiti več domovini, a to zavest jemlje s sabo, da ideja, katero je zastopal, sedaj zmaguje.

Iz Prage, 9. avgusta. Kurija velicega posestva je izvolila za ravnatelja česki hipotekni banki namesto barona Hilpranta, ki se je odpovedal, grofa Janeza Ledebour. Deželni predštev za l. 1884 se sprejme, potrebuje se 7.850.177 gold.; primanjkuje 7.058.020 gold.; da se to poravná, je treba doklada 29%.

Iz Prage, 10. avg. Budget je sprejet tudi v tretjem branji. Komisija za prošnje je predložila peticijo odbora česko-marskega mlinarskega društva, da se prenarede pravila redarstva po rekah in nasvetuje, peticija naj se odstopi vladi s to prošnjo, da predloži v prihodnji sesiji deželnega zbora načrt redarstva (Strompolizei-Ordnung) po vseh rekah na Českem.

11. avgusta. Ko se obravnava poročilo o šolah, spregovori mladočeh Tuma zoper nemški „Schulverein“, ki potuje narodu lastno kri. Govornik si želi postaviti, da bi ne jemali v šole otrok, kateri učnega jezika ne razumó. Dr. Volkelt je med drugim odgovoril, da ima „Schulverein“ iste pravice, kakor „Matica školska“ in da postava, kakoršne si želi govornik, ni mogoča, ker jemlje starišem pravico do njih otrok.

Ko je bil dnevni red končan, zahvalil se je kardinal Schwarzenberg c. k. namestniku, ki se je vseh sej v zborovanji vdeleževal in je izrazil zvestobo dežele Česke do presvitlega vladarja. C. k. namestnik se je na to v izborni besedi zahvalil kardinalu in je rekel, da je zvestemu služabniku najveselejša naloga, ako predlaga prestolu vdanost podložnih. Kot starosta v zboru zahvalil se je knez in kardinal Schwarzenberg tudi deželnemu glavarju knezu Lobkovicu, kateri je zopet ob sklepu svojega govora zaklical slavo presvitlemu cesarju v obeh deželnih jezikih.

K zlati novi maši **nadžkofa v Pragi** pojdejo p. č. papežev poročnik msg. Vanutelli, nadškofa iz Dunaja in Solnograda, potem škofje iz Brna, Litomerice in Kraljevega gradea.

Kakor se čuje, imenoval se bo za **budjovski škof** vodja duhovnega semenišča v Pragi, grof Schönborn.

Iz Zagreba, 8. avgusta. Za večerajšnjega dne so na skupnih ogersko-hrvaških denarnih vradih ogerski grbi s hrvaškim in ogerskim napisom. „Pozor“ pravi, da je to zoper § 62 pogodbine postave, ki se glasi, da ima pri vseh vkupnih zadevah ogerskih kronovin biti z druženi grb kraljevin Ogerske, Hrvaške, Slavonske in Dalmatinske.

Schönerer, zagrizeni sovražnik judov in vsega, kar je judovskega, meni ob bodočem

času zasedanja državnega zbora gledé gorostasne lažljivosti, ktera se osobito po židovskih časnikih šopiri, staviti predlog, naj se sklene: 1. vsakdo ima pravico pri dotični sodnji zahtevati, da se vsakojaka laž, ki pride ali po časnikih ali pa po brošurah med svet, sodnijsko konstatira, se ve, da jo je tudi dokazati treba. Sodnija naj bi vsakemu takošnjemu zahtevanju odločila javno obravnavo, pri kateri se določi, ali se je resnica žalila ali ne. 2. Ako se žaljenje resnice tako po javnem potu dokaže, kaznuje naj se dotični vrednik, ki je toraj svoj list lažem posodil, z denarno globo nikdar ne spod 100 gld. ali pa s primernim zaporom in ako bi laži še dalje med svet trosil, naj se mu ustavi list. Če vrednik dokaže, da mu ni bila znana neresnica, se kazni lahko nekaj olajša, nikdar pa popolnoma ne izbriše, in vrednik ima pravico odškodovanje pri izvirniku, t. j. pri pisatelju neresničnega poročila zahtevati. Bi pač ne bilo slabo!

Bošnjakov se bode letos zopet 1200 k vojakom potrdilo ter se bodo zopet štiri druge nove bosniške kompanije postavile. Na vrsto pridejo mladenči, ki so bili 1862 in 1863 rojeni.

Vnanje države.

Iz Rima, 9. avgusta. V konsistoriji 8. t. m. sv. Oče niso imeli nagovora, razglasili (prekonizovali) so več novih nadškofov in škofov, namreč za: Lisbono, Turin, Braga, Otranto, Bordeaux, Gorico, Limoges, Viseu, Portalegre, Guarda, Braganca, Barcelona, Beja, Fortaleca, Bukreš, Utrecht i. dr.

Iz Berolina se naznanja, da je **cesar Viljem** 10. t. m. zdrav došel v Grossbeeren, in je potem šel v Babelsberg.

Iz Rige. Tukaj so našli 18. julija, ko so popravljali stolno cerkev, kosti prvega škofa v Livlandu, Meinharda in so jih dejali v hrastovo rakev. „Meinhard je bil največi dobrotnik v vsakem smislu za Livlanda“, tako se konča to poročilo.

Iz Pariza, 11. avgusta. 600 pomorskih vojakov so poslali v Tamatave na otoku Madagaskar v pomnoženje posadke. Prejšnji načrti ostanejo, nad glavno mesto Tananarivo ne pojde francoska vojna.

Na Španjskem je stvar precej kritična. Častnikov je mnogo republikancev, vstaja je na vseh krajih dežele pripravljena, na severji se pa karlisti pripravljajo za vstajo. Stvar mora biti že zadosti resnobna, ko je kralj ukazal izvanredno obsedno stanje. Kar se tiče vstaje v Bajadozi, ki je ravno sedaj končana, pozvedajo se drobnosti. Nihče ni videl, kaj se snuje na skrivnem, kar vstajniki nenadoma tamošnje oblast in više častnike, ki niso bili v zaroto zapleteni, napadajo in zapró. Vstajniki so vstanovili republikansko vlado in telegrafovali v Ma-

dijo, da ginejo pravice kapitala; naj le umrjó. Amen“. Ako tem besedam pristavim še izjavo bruselskih socijalistov l. 1870: „Pravice delavcev so naše načelo, organizacija delavcev je naše sredstvo, socijalni prevrat naš namen“: potem, mislim, ni treba nobenega pojasnila več, kaj namerava socijalizem.

Toliko toraj le ob kratkem o boju med kršanstvom, liberalizmom in socijalizmom. Iz tega pa se že lahko razvidi, kako imeniten je ta boj, da je od njega odvisna bodočnost vsega človeštva; in s tem mislim, da sem vsaj površno rešil svojo nalogo. Vendar, dragi čitatelj, preden se ločiva, še eno vprašanje: kdo bo zmagal? Prihodnost je znana le Bogu in njegovim prerokom. Pa tukaj nam ni treba imeti preroškega duha, da prav odgovorimo na to vprašanje, kajti ono je že odgovorjeno. Zgodovina je učiteljica narodov in ona nam odgovarja tudi na to vprašanje. Kako? Ona nam kaže, kako se ljudstvo umikuje ljudstvu, kraljestvo kraljestvu, in kako se menjujejo modroslovni zistemi: le eno kraljestvo ostane, le en nauk se ne spreminja: kraljestvo Kristusovo

na zemlji in njegov božji nauk, sv. vera. Če se nam pa ta resnica vresničuje do današnjega dne — kako, ali nimamo tudi zdaj pravice upati, da bo tudi v sedanjem boji zmagala zmagovalka 18 stoletij? Da, mi ne upamo le, marveč smo popolnoma prepričani, da je zmaga na naši strani, saj Cerkev ima božje zagotovilo. „Peklenska vrata je ne bodo premagala.“ Ali vendar iz tega nikakor ne sledi, da bi mi malomarno zrlji v boj zanašajoči se na gotovo zmago, marveč naša dolžnost je, zmago pospeševati; kajti, Kristus je le obljubil, da Cerkev ne bo premagana; tega pa on ni obljubil, da bi ne bili premagani posamezni deli sveta, posamezne dežele ali celó posamezna ljudstva. Mar li vsak izobražen ne vé, kako cveteča je bila nekđaj v starodavnih časih in v prvih stoletjih kršanstva Mala Azija, znani deli Afrike, Grsko, Carigrad z bližnjimi deželami itd.? In kaj je zdaj tam, kjer bile so najbolj sloveče cerkve, n. pr. sv. Sofija v Carigradu? Turški minariti z mračnim polomesečem. Kar se je pa že mnogokrat zgodilo, se zná še zgoditi in prokleti brezverni liberalizem gladi pota h ko-

nečnemu propadu in poginu tako izvrstno, da nikoli tega. Kaj pa da: „Če ne bote sadu obrodili, bo vam vera (in omika) vzeta in dana ljudstvu, ki bode boljši sad rodilo.“ naj ugovarja in pravi Peter ali Pavel, Francija in Nemčija, kar in kolikor koli hoče — so to ravno besede večne Resnice, ki ostanejo na veke ter jih ne premakne in ne vniči niti ugovor niti zasmeh.

Torej ne držimo križem rok, oznanujmo resnico bodi priležno ali nepriležno. To pa se bo zgodilo, ako v svojem „najnovejšem“ dnevniku razodevamo in razdevamo zmote liberalcev in socijalistov, ter ljudstvu kažemo propad, v kterega hočeta ga končno pahnuti ta dva zakleta njegovega sovražnika. Iz tega tudi vsak lahko spozna potrebo našega dnevnika, in če tudi mogoče zdaj še pripada v število onih, ki trdijo, da nam ni potreba dveh dnevnikov. Prav bi bilo, da bi ju ne bilo treba, ali o stanji, kakoršno je sedaj, je „najnovejši“ dnevnik potreben in mora biti. F. G.

drid, da je posadka v porazumljenji z mešan-
stvom oklicala ljudovlado l. 1869 in za pred-
sednika Zorillo. Vodji vstaje sta bila dva
polkovnika in dva majorja. — Ko so bežali,
vzeli so sabo blagajno polka in druge javne
denarje. V Madridu se bojé, da je zarota na
široko in dolgo razširjena, a v Bajadozu je
prevred bruhnila in zato spodletela. Kar se
drugod po deželi n. pr. Nageri in v Barceloni
godi, nekako potrjuje to sumnjo. Telegrafuje
se pa, da je vstaja v Nageri zadušena, vstaj-
niki so pobegnili ali so jih zaprli.

Iz Barcelone, 9. avgusta. V Seu de
Urgel se je vnela vstaja. Deset batalijonov so
poslali zoper vstajnike. Posadko v Barceloni
na vso moč obdelujejo; situacija je resnobna.
— Med kaznjenci v Santani je tudi začelo
vreti, a vstajo so hitro zadušili. — V San-
tander (Biscaya) je vlada poslala 250 žendar-
mov, ako posadka odreče pokorščino. General
Quesada je obsedel glavne prehode v okrajih
Logrono. Karlisti se bojé prikazujejo.

Iz Barcelone se naznanja, da je mesto
sedaj mirno. Vojna postava je oklicana. Seu de
Urgel je mirno.

Iz Cetinja se poroča, da so prišli vsi
tuzji zastopniki vlad, ki so tam nameščeni, na
knež dvor, da se vdeležé slavnosti poroke,
ktero bode obhajala knezova hči s potomcem
Karadjordjeviča, bivšega kneza srbskega, tudi
sicer prihaja mnogo gostov na Cetinje. Prišel
je tudi knez Orlov-Demidov v imenu ruskega
cara, njegov prihod je naznanovalo streljanje
topov in knez ga je osebno pozdravil. — Za
srbskega kralja in njegovo vlado menda nič
kaj vesele novice. — Na Balkanskem polu-
otoku bode še dolgo, dolgo vrelo, predno se
ljudstva upokojé.

Iz Londona, 9. avgusta. Nihilist Hart-
man in francoski komunist Dubois sta semkaj
prišla iz Pariza in delata priprave za medna-
rodni kongres nihilistov, ki bode v sredi me-
seca septembra v Londonu.

Angleško. V spodnji zbornici je go-
voril državni tajnik Morley pri budgetni debati,
da bode vlada vojno iz Egipta umaknila, ka-
kor brž bode mogoče. Odkar je bila vojska
končana, so znižali število od 14.000 na 6700
mož. Večje znižanje je ukazano, a se ne dá
izpeljati zaradi kolere. Northcote je rekel, lahko
je reči, Angleška naj se umakne, ako pa se
to zgodi, se bodo drugi v to vtikovali. Glad-
stone je zanikal osvojenje Egipta, vlada je zo-
per to. Z ozirom na angleško in drugih ko-
rist, je nemogoče, dan naznaniti, vlada pa resno
želi, da bi prišel dan, ko bode vojake nazaj
poklicala.

Dinamitovci, Irci: Deasy, Fetherstone,
Oherlihi, Flanagan in Dalton so obsojeni k
prisilnemu delu na vse žive dni. Zatožba je bila,
da so v Corku naložili dinamit, prepeljali ga v
Liverpool, da bi javna poslopja razstrelili.

Irci, ki so pričali zoper morilce v gaji
„Feniks“, so se podali v Avstralijo, ker si v
Evropi niso bili varni življenja, a tam jim
oblasti niso dovolile izkrcanja, šli so potem iz
parnika „Pathan“ na parnik „Nelson“.

Cetevajo neki še živi, tako se telegra-
fuje iz Durban-a; baje da je prišel na Angle-
ško zemljo (v rezervirane kraje).

Izvirni dopisi.

Dobrova pri Ljubljani. — Iz Dobrove pač
malokdaj kak dopis prejmete, tedaj nate ma-
lenkost, da nas iz števila živih ne izbrisete.
Res so le domače reči, a tudi te so potrebne.
— Letina je pri nas dobra. Naželi smo ve-
liko, in žito je bogato, vendar ne tako ko
lansko leto. V naši fari imajo nekteri veliko
posestva, toraj potrebujejo tudi mnogo družine,
da obdelajo svoje polje. Dobre posle pa je
dandanes silno težko dobiti, posebno blizo
Ljubljane. Večinoma, vsaj moški, so taki, ki
bi radi mnogo žganja pili, pa malo delali, in
če so za delo pridni, so v drugem obziru ne-
rodni. Naj pa gospodar posvari hlapca ali

deklo, se mu pa hitro odreže: E grem pa v
Ljubljano. — Kdor mora dandanes s ptujo
družino zemljo obdelavati, je pač križ, toži
marsikteri mož. — Ker imajo toraj pri nas
nekteri veliko mlatičev, pridnih delavcev je
pa malo, bi pač dobro bilo, da bi se jeli po-
služevati mlatilnih strojev. In kakor mi je
znano, sta letos to že poskusila dva gospodarja
v Kozarjah. Lansko leto se je eden obotav-
ljal in samo gledal, kako je sosed h krati
toliko pšenice omlatil. In tudi letos ga nič
kaj ni bila volja z mlatilnico poskusiti. Pa
domači mu prigovarjajo, on se vdá ter omlati
v dveh dneh, kar bi sicer morali kaeih 10
dni z največjo močjo pretepevati. In kako ves-
sel, kako zadovoljen je bil potem! Naj bi se
toraj tudi drugi gospodarji, ki imajo velike
kmetije, poprijeli te prekoristne naprave; pri-
hranili bi si mnogo časa, mnogo sitnosti in
tudi denarja. Vsa hvala in čast pa velečasti-
temu g. dr. Poklukarju, našemu občanu, ki
je tako vnet za povzdigo kmetijstva in se pri-
zadeva kmete seznaniti in sprijazniti z novimi
znajdbami na polji kmetijstva. On ima nam-
reč mlatilnico in jo je posodil omenjenima
posestnikoma, in je pripravljen jo posoditi tudi
drugim, in sploh se jako vljudno in prijazno
obnaša do naših faranov, zato ga tudi vsi, ki
so v resnici možje, zelo čislajo in cenijo.
Lahko ga pa tudi vsak spoštuje, ker je odločen
katoličan, odločen narodnjak ne v frazah in
besedah, marveč v djanji in resnici! Hvala
mu!

Dobrovčan.

Št. Jurij pri Kranji, 8. avgusta. Potniku,
ki je 10. julija Št. Jurij na Gorenjskem obiskal
ter izrekel v „Slov. Nar.“ št. 170 grajo čez
našo pošto, kakor bi ne bila razsvitljena in tudi
sicer pomanjkljiva, odgovarjamo, da se nam
čudno zdi, kako je bilo mogoče, da potnik ni
videl razsvitljave pri poštni hiši. Saj je bila
celo s transparenti in lampijoni okinčava, kar
po deželi ni navada, tedaj tudi ni bilo lahko
prezreti. — Da bi bila sicer pošta pomanj-
kljiva, nam ni znano; mogoče pa je, da je
potniku premalo petakov odrajtala, ker jih za
potnika prejela ni.

Z Notranjskega. Znano je, da smo na-
meravali že v preteklem letu napraviti veliko
slavnost na Notranjskem v prid „Narodnemu
domu“. Stavile so se nam razne ovire. Česar
nismo dosegli v preteklem letu, dosegli smo
v tekočem. Domenili smo se ter sklenili, da
se bo nameravana slavnost 2. septembra ob
štirih popoldne obhajala. Program se kmalo
objavi. Ker meri vsa reč med drugim pri-
dobiti „Narodnemu domu“ zdatno in nas če-
stijočo svoto, se bo vršila loterija na razne
dobitke in srečke (lozi) se prodajajo po deset
soldov. P. n. občinstvo se obzoruje na dobitke
ter vabi k obilni vdeležbi. Odbor.

Domače novice.

(Zaplenjena) je bila zadnja številka
„Slovenca“ zaradi uvodnega članka „Vampir“,
v katerem smo razpravljali judovske razmere.
To je bila prva konfiskacija v „katoliški tis-
karni“.

(Prezvišeni škof J. Štrosmajer) je na
svojem potu na Bled v petek vstavil se v
Ljubljani ter v družbi č. gg. dr. Račkija in
Rihteriča ogledal si mesto, posebno pa cerkve,
tudi v čitalnici je bil. Prišel je čisto nepri-
čakovano, zato je le malo ljudi vedelo za-nj.
Zvečer se je odpeljal na Bled, kjer je v ne-

deljo na otoku maševal. Tam v toplicah bi-
vajoči Hrvatje so ga slovesno sprejeli, njemu
na čast bila je tudi razsvetljava. V nedeljo
podali so se gor peveci ljubljanske čitalnice in
mu napravili serenado. (Glej telegram.)

(Deželni zbor kranjski) sklican bo, kakor
je slišati, okoli 10. septembra in bo potem
naglo zboroval, ker vlada neki želi, da bi bil
s svojim delom prej ko prej gotov. Toraj bo
letošnje zborovanje njegovo prav kratko.

(Zavrnitev.) Današnja „Laibacherica“ po-
slanea Plenerja, ki je v českem deželnem zboru
tožil, koliko nemci na Kranjskem trpé, prav
krepko zavrača češ, da dokler te svoje trditve
ne dokaže z dejanji, velja o njem, da o raz-
merah na Kranjskem prav nič ne vé. Dobro!

(Misijonar, prečast. gosp. Jernej Rajgelj.)
se vrača danes v svoj ameriški misijon
nazaj. Če bi bil imel kdo še kaj z njim go-
voriti, ali sicer kaj za ameriške misijone
storiti, naj blagovoli se obrniti na preč. gosp.
Buha, ki še nekaj tednov na Kranjskem ostane,
predno se tudi on v Ameriko povrne. —
Včeraj je misijonar g. Buh duhovno opravilo
imel v Št. Vidu nad Ljubljano pri napolnjeni,
dasi ne ravno majhni cerkvi. Kakor čujemo,
bode pred svojim odhodom tudi v Ljubljani
pridigoval.

(Ukaz.) Minister Pražak ukazal je dr-
žavnima pravdnistvoma v Ljubljani in Celji, s
Slovinci uradovati slovenski, zá-nje sestavljati
tožbe v slovenskem jeziku in tam, ker zato-
žencec ni zmožen nemščine, ter pri porotnih
obravnavah govoriti slovenski. Škoda, da ta
ukaz velja le za Celje in Ljubljano!

(Slovensko uradovati) je sedaj pričel z
občinami in cestnimi odbori deželni odbor
kranjski.

(Dar.) Presvitli cesar je občini Dolenji
Zemon daroval 50 gld. za šolske potrebe.

(Deželni odbor kranjski) je po toči po-
škodovanim občinam nevomeškega okraja do-
volil 500 gld. podpore.

(Zavoljo škandala pri ljudski veselici)
je bila v petek pred ljubljansko okrajno sodnijo
obravnavana. Zatožen je bil neki Spetzler, prak-
tikant pri finančnem vodstvu, ki je mestnega
živinozdravnika, gosp. P. Skalé-ta, sunil zato,
ker je z drugimi vred „živio“ klical. Obsojen
je bil na 48 ur zapora ali 10 gld. kazni. Taki
so toraj nemčurji! Kak krik bi bili zagnali,
če bi bil kak narodnjak se kakega nemškutarja
le dotaknil, ko so demonstrativno „hoch“ upili!

(O znani dogodbi pred „švicarijo“) bila
je v petek obravnavana pred okrajnim glavarstvom
ljubljskim zoper nekega Oskarja Künla,
vradnika Rudolfove železnice (ki je pa zdaj
premeščen za kazen), zato, ker je zložil tisto
zabavljico „Sokolovcem“ in Slovincem, ktero
je bral „turnarjem“ v švicariji. Sam ni prišel,
ampak poslal le svoj „poem“, ki, akoravno zelo
ostrizen, je tako grd, da ga ne moremo natis-
niti; za poskušnjo bodi podana le ena kitica:

Auftaucht ein Priester vor dem Herrn
Und seine Augen flammen:
„Im Namen der Dreieinigkeith
Hant alle hier zusammen.“

Za pričo je bil zaslišan mestni komisar
gosp. Tome, sodba se pa še ni sklenila. —
Zopet cvet nemške kulture!

(„Brenčeljna“ 15. št.) je prišla včeraj
na svitlo z mnogovrstno, prav mikavno tvarino.
Posebno dobro je uganil „Brenčelj“ s pona-
tiskom povesti „Cmokavzar in Ušperna“ iz
„Ljubljanskega Zvona“, ki je po zadržaji in
besedi tako robata, da se kaj tako podlega

